

Pirteät pöytäjuhlat

Olen kotoisin Kymenlaaksosta. Meillä puhuttiin karjalan kaltaista miesie-kieltä. Mutkien kautta päädyin Perniöön kolmisenkymmentä vuotta sitten ja törmäsin murteen lisäksi useisiin uusiin asioihin. Yksi sellainen oli pöytäjuhlat, jollaisia meillä päin ei tunnettu.

Akateemisista sitseistä olen hajulla mutta entäs täkäläiset. Sitten sain kutsun pöytäjuhliin. Kyselin tutuilta käyttäytymisohjeita. Millaiset kuteet ja mitä saa tai pitää ottaa mukaan? Tuli täsmäneuvoja.

Pöytäjuhlissa istutaan tietysti pöydissä. Hassu tämä suomen kielen ilmaisu, jota vieraskielisen on vaikea tajuta. Juhlissa istutaan tietysti tuoleilla pöytien ääressä.

Pöytäjuhlissa syödään, esitetään ohjelmaa ja soitetaan tanssimusiikkia. Pidetään puheita ja kerrotaan vitsejä. Myydään arpoja, pelataan pelejä ja huutokaupataan tavaraa rahan keräämiseksi johonkin hyvään tarkoitukseen.

Pöytäjuhlien pääsy- tai osallistumismaksu on pienehkö, ja siinä onkin se pointti. Pitkä ilta tulee ravintolaan verrattuna todella halvaksi. Pöytäjuhliin kun saa ottaa ihan laillisesti omat juomat mukaan. Pöytäjuhlista voi löytää myös elämäkumppanin.

Suomessahan on ikiajat pidetty tansseissa ja muissa juhlissa omia pulloja piilossa tai taskuissa. On kaadettu pöytäliinan suojissa salaa lirut kahvikuppiin tai limonadilasiin. Se on kiellettyä ja siksi niin jännää.

Mutta pöytäjuhlissapa kerberos ei tule ottamaan putelia pois. Juomia ei pidetä pöydän jalan juuressa vaan reilusti pöydällä. Saa kaataa terävää omaan lasiinsa ja lantrata sitä juhlapaikalta ostamallaan limonadilla. Pöytäjuhlissa kyse on tavallaan yksityisestä tilaisuudesta.

Joissakin maissa on käytössä niin sanottu Bring Your Own (BYO) -systeemi. Saa ottaa oman viinipullon. Ravintola antaa lasit ja perii pienen korkkausmaksun. Ravintolaillasta selviää kohtuukustannuksin.

Valitettavasti pöytäjuhlia junaillaan harmittavan vähän. Järjestäminen kysyy runsaasti talkootyötä. Koska ainakin soittajille pitää maksaa jotakin, juhliin liittyy myös pieni taloudellinen riski. Entä jos porukkaa ei tulekaan.

Perniössä toimii vireä VPK. Hälytysten lisäksi se tekee vaikka mitä. Hakee kissankin kuusesta. Kattihan tulisi alas aikanaan omin avuinkin, kunhan hälinä puun juurella laantuu. VPK järjestää onneksi myös pöytäjuhlia.

Perniön VPK:n palokunnantalolla pantiin pystyyn perinteiset pöytäjuhlat. Luvassa oli voileipää, arvontaa, peliä ja tanssimusiikkia todella kohtuulliseen hintaan.

En tuntenut palokunnantaloa aiemmin. Talon nykykunto oli yllätys. Ei haise homeet eikä käryä katkut. Päinvastoin kuin yleensä vastaavissa tiloissa erityisesti VPK:n talon vessat olivat huippua.

Tanssipaikoissa ja vastaavissa varustukseeni kuuluu korvatulpat, koska musiikki väännetään liian kovalle. Tuntuu, että jokainen soittaja haluaa nostaa omaa volyyymiaan muiden yläpuolelle. Basistit ovat pahimpia.

Onneksi Unelmävävyt Triossa ei ollut basistia, vaan jumputus tuli taustanauhalta. Mukavasti pojat soittivat ja lauloivat. Korvatulppia ei tarvinnut. Keskusteluista ei kyllä tullut mitään.

Väkeä vaan olisi mahtunut enemmänkin.

pajen.fi